EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

2011/2114(INI)

13.9.2011

UDKAST TIL BETÆNKNING

om landbrugets forsyningskæde: struktur og implikationer
(2011/2114(INI))

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Ordfører: José Bové

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE 9

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om landbrugets forsyningskæde: struktur og implikationer
(2011/2114(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sin beslutning af 23. juni 2011 om den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder[1],

– der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa[2],

– der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om EU's proteinunderskud: Hvad er løsningen på et langvarigt problem? [3],

– der henviser til OECD's foreløbige rapport fra maj 2011 med titlen "A Green Growth Strategy for Food and Agriculture"[4],

– der henviser til Eurostat-data vedrørende prisindekser for landbrugets produktionsmidler (inputomkostninger) og prisindekser for landbrugsprodukter (outputpriser)[5],

– der henviser til den tredje SCAR-fremsynsrapport fra Kommissionens Stående Komité for Landbrugsforskning (SCAR) med titlen "Sustainable food consumption and production in a resource-constrained world" (februar 2011)[6],

– der henviser til "Global Report - Agriculture at a crossroads" fra FN's Landbrugspanel, IAASTD,

– der henviser til Det Fælles Forskningscenters rapport fra 2008 med titlen "Low input farming systems: an opportunity to develop sustainable agriculture"[7],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats med henblik på bæredygtig anvendelse af pesticider,

– der henviser til forretningsordenens artikel 48,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0000/2011),

A. der henviser til, at store udsving i priserne for landbrugsvarer og for landbrugsbedrifternes

[1] Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0297.
[2] Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0302.
[3] Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0084.
[4] http://www.oecd.org/dataoecd/38/10/48224529.pdf.
[5] http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/hicp/data/database.
[6] http://ec.europa.eu/research/agriculture/conference/pdf/feg3-report-web-version.pdf.
[7] http://agrienv.jrc.ec.europa.eu/publications/pdfs/LIFS_final.pdf.

input har øget usikkerheden omkring såvel indtægterne inden for landbruget som landbrugernes langsigtede investeringer;

B. der henviser til, at de samlede inputomkostninger for EU's landbrugere gennemsnitligt steg med næsten 40 % mellem 2000 og 2010, mens producentpriserne ifølge Eurostat gennemsnitligt steg med under 25 %; der henviser til, at stigningen i inputomkostningerne i løbet af nævnte årti nåede op på 60 % for energi og smøremidler, næsten 80 % for kunstgødning og jordforbedringsmidler, over 30 % for foder, omkring 36 % for maskiner og andet udstyr, næsten 30 % for frø og plantemateriale og næsten 13 % for plantebeskyttelsesmidler og pesticider;

C. der henviser til, at det opadgående pres på inputpriserne forventes at stige yderligere som følge af ressourceknaphed og øget efterspørgsel i nye vækstlande;

D. der henviser til, at EU's landbrug i øjeblikket er stærkt afhængigt af import af input – fortrinsvis fossile brændstoffer, men også foder og knappe jordforbedringsmineraler som phosphat – og derfor er sårbart over for prisstigninger; der henviser til, at dette har givet anledning til stor bekymring med hensyn til landbrugernes konkurrencedygtighed, navnlig i husdyrsektoren;

E. der henviser til, at der, navnlig i husdyrsektoren, også er tale om stigende udgifter som følge af plantesundheds- og hygiejnemæssige krav og fødevaresikkerhedskrav;

F. der henviser til, at gennemsnitligt 42 % af de samlede vandforsyninger i Europa bruges af landbruget (i Grækenland er det 88 %, i Spanien 72 % og i Portugal 59 %), og at udgifterne til kunstvanding og dræning er steget væsentligt som følge af svindende ferskvandsforsyninger og forventes at stige yderligere som følge af klimaændringer;

G. der henviser til, at øgede udgifter til lejet jord og stigende jordpriser også i høj grad påvirker landbrugets levedygtighed og tilgangen af unge inden for landbruget og bør medtages i overvejelserne om mulige begrænsninger af inputomkostningerne; der henviser til, at denne situation bør forbedres, navnlig for unge landbrugere og om nødvendigt ved hjælp af bedre regler;

H. der henviser til, at der er en meget høj markedskoncentration blandt leverandører til landbruget, idet seks virksomheder kontrollerer næsten 75 % af markedet for landbrugskemikalier, mens tre virksomheder kontrollerer over 45 % af frømarkedet; der henviser til, at denne koncentration er med til at holde frøpriserne på et højt niveau og har en betydelig negativ indvirkning på afgrødediversiteten;

I. der henviser til, at det hovedsagelig er certificerede og patenterede frø og afgifter for anvendelsen af disse frø, der tegner sig for stigningen i landbrugernes udgifter til frø;

J. der henviser til, at det i lyset af ekstreme udsving i landbrugspriserne i hele fødevarekæden og den hermed forbundne finansielle spekulation også er særdeles vigtigt med markedsgennemsigtighed i leverandørleddet for at forbedre konkurrencen og modstandsdygtigheden over for prisudsving;

K. der henviser til, at der er brug for langsigtede investeringer i bedre input- og

ressourceforvaltning (energi, jordbund og næringsstoffer, vand) for at imødegå de nye økonomiske og miljømæssige udfordringer, herunder inden for rammerne af Europa 2020-strategien; der henviser til, at landbrugerne bør sikres et tilstrækkeligt udbytte af deres investeringer for at sætte dem i stand til at indføre mere ressourceeffektive, bæredygtige og innovative landbrugssystemer;

L. der henviser til, at forbedrede kloaksystemer på landbrug og i landdistrikter såvel som kompostering af gylle besidder et vigtigt potentiale som næringsstof- og energikilder, forudsat at der foretages grundige undersøgelse af deres mulige anvendelse, fyldestgørende behandling af potentielt skadelige stoffer og streng kontrol;

M. der henviser til, at der inden for landbruget er et betydeligt potentiale for energi- og udgiftsbesparelser gennem forbedret energieffektivitet og lokal produktion af vedvarende energi (navnlig vind-, sol- og biogasenergi, anvendelse af affaldsprodukter osv.);

N. der henviser til, at vekseldrift i betragtning af denne driftsforms betydelige bidrag til afbødning af klimaændringerne og dens potentiale for så vidt angår begrænsning af anvendelsen af kunstgødning og pesticider bør medtages blandt de foranstaltninger, der som led i reformen af den fælles landbrugspolitik skal træffes for at gøre denne politik grønnere;

O. der henviser til, at produktion af proteinholdige bælgplanter i EU såvel som forbedrede græsfodringsbaserede produktionssystemer ville begrænse EU's proteinunderskud og dets afhængighed af importeret foder og være forbundet med store økonomiske fordele for landbrugerne;

P. der henviser til, at integration af visse energiafgrøder i vekseldriftssystemer og ekstensiv husdyrproduktion også i betydelig grad kunne være med til at begrænse inputomkostningerne, NO_2-emissioner til atmosfæren og udvaskning af næringsstoffer;

Q. der henviser til, at udsæd af egen avl kan være forbundet med væsentlige økonomiske og miljømæssige fordele, herunder begrænsninger i landbrugernes udgifter og mindre vareafhængighed, og dermed opfylde de særlige agronomiske behov, der gør sig gældende på landbrug; der henviser til, at forbedret infrastruktur på dette område på lang sigt kan begrænse udgifterne til produktion af foder og frø væsentligt;

Generelle løsninger

1. opfordrer Kommissionen til i sit arbejdsprogram at medtage en revision af lovgivningen for at forbedre gennemsigtigheden af de inputpriser, landbrugsbedrifterne betaler, og af prismargenerne i de industrier, der leverer til landbruget;

2. opfordrer Kommissionen til at fremme bedre agronomisk praksis og bedre forvaltning af landbrugsressourcerne med det formål at begrænse inputomkostningerne og spild af næringsstoffer og øge innovation, ressourceeffektivitet og bæredygtighed inden for landbrugssystemer;

3. understreger navnlig behovet for en europæisk mekanisme til overvågning af fødevarepriserne, da en sådan ville skabe øget gennemsigtighed i udviklingen af

inputpriser og gøre det muligt at skabe sammenhæng mellem producentpriser og produktionsomkostninger;

4. opfordrer medlemsstaternes og EU's konkurrencemyndigheder til at gribe hårdt ind over for råvarehandleres og inputvirksomheders dominerende stilling og til at overveje at forelægge forslag til antitrustlovgivning;

5. understreger også behovet for et EU-dækkende system for udveksling af oplysninger om god praksis inden for forvaltning af næringsstoffer, energi og naturressourcer, som reducerer inputomkostningerne;

6. opfordrer til, at der i den nye politik for udvikling af landdistrikterne medtages særlige foranstaltninger til støtte for bedre ressourceforvaltning og bæredygtige fremgangsmåder, som begrænser inputomkostningerne og sårbarheden over for prisudsving, og som specifikt støtter korte forsynings- og fødevarekæder;

7. opfordrer til, at en væsentlig del af det næste forskningsrammeprogram reserveres til F&U inden for forvaltning af inputtet til landbrugsbedrifter med det formål at nedbringe inputomkostningerne og forbedre agronomisk praksis, herunder inddragelse af og forbedret uddannelse og kapacitetsopbygning for landbrugere og bedre samarbejde mellem offentlige og private videnskabelige organisationer og landbrugsorganisationer;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med henblik på at forbedre landbrugernes forhandlingsposition i forhold til de industrier, der leverer til landbruget, at se nærmere på den rolle, som producentorganisationer og producentkooperativer spiller med hensyn til organiseringen af kollektive indkøb af input til landbrugsbedrifter;

9. opfordrer Kommissionen til at iværksætte EU-oplysningskampagner for landbrugere og forbrugere, hvori den understreger behovet for bedre forvaltning af energi, vand og naturressourcer i hele fødevarekæden for på denne måde at begrænse spild af ressourcer og fødevarer væsentligt;

Energi

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til gennem lovgivningsmæssige foranstaltninger at fremme investeringer i energibesparelser og produktion af vedvarende energi på landbrugsbedrifterne eller i lokale partnerskabsprojekter (vind-, sol- og biogasenergi, geotermisk energi osv.) med særligt fokus på anvendelse af affald og biprodukter på lokalt plan;

11. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forvisse sig om, at offentlige støtteforanstaltninger til fordel for biomasse og agrobrændstofer – herunder biogas – ikke bidrager til ikkebæredygtig konkurrence om ressourcer mellem fødevareproduktion og energiproduktion og ikke forårsager yderligere stigninger i inputomkostninger og jordlejepriser;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at hjælpe med at generere ny indtægt for landbrugerne ved at fremme integrationen af energi, der er produceret på basis af vedvarende landbrugskilder, i private og offentlige energisystemer og -net;

13. mener, at der overalt i EU gennem programmer til udvikling af landdistrikterne bør indføres effektive foranstaltninger til energibesparelser og -forvaltning på landbrugsbedrifterne og på lokalt plan, og at sådanne foranstaltninger bør indgå i landbrugskonsulentvirksomhed;

14. opfordrer Kommissionen til at analysere energiomkostningerne i de forskellige eksisterende landbrugssystemer og for de hermed forbundne inputleverandører, forarbejdningsvirksomheder og distributionssystemer og til i denne forbindelse at tage energieffektivitet og anvendelsen af bæredygtige energikilder til imødegåelse af de nye udfordringer samt den nødvendige genskabelse af balancen mellem afgrødeproduktion og dyreproduktion med i beregningen;

Jordforbedringsmidler og plantebeskyttelsesmidler

15. gentager sin opfordring til at medtage vekseldrift og afgrødediversitet på en EU-dækkende liste over grønne foranstaltninger, som skal belønnes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik i betragtning af den positive virkning, som sådanne foranstaltninger har på afbødning af klimaændringerne, jord- og vandkvalitet og landbrugernes finanser (i kraft af væsentligt reduceret anvendelse af gødningsstoffer, jordforbedringsmidler, plantebeskyttelsesmidler og pesticider, hvilket alt sammen vil sænke landbrugeres inputomkostninger);

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til – med forbehold af en grundig undersøgelse af deres mulige anvendelse, fyldestgørende behandling af potentielt skadelige stoffer og strenge kontrolforanstaltninger – at fremme genanvendelse af næringsstoffer fra affaldsstrømme, navnlig gylle, organisk affald og lokale kloaksystemer, hvilket kan være med til at sænke inputomkostningerne til gødningsstoffer og genvinde nitrogen og phosphat;

Foder

17. gentager sin opfordring til Kommissionen om snarest at forelægge Parlamentet og Rådet en rapport om mulighederne for at øge produktionen af proteinafgrøder i EU ved hjælp af nye politikinstrumenter for på denne måde at begrænse EU's afhængighed af importerede proteinafgrøder og det eksterne input af mineralske gødningsstoffer og pesticider og til i den forbindelse at undersøge den potentielle indvirkning heraf på landbrugernes indkomst;

18. understreger atter behovet for i den nye fælles landbrugspolitik at medtage passende foranstaltninger og instrumenter til støtte for de landbrugere, der dyrker proteinafgrøder i vekseldriftssystemer og på denne måde reducerer EU's proteinafgrødeunderskud og prisudsvingene, forbedrer landbrugsmetoderne, sænker drivhusgasemissionerne og forbedrer sygdomskontrol og jordens frugtbarhed;

Frø

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte bestræbelser på at holde fast ved anvendelsen af udsæd af egen avl inden for landbruget i EU i betragtning af denne anvendelses betydelige økonomiske og miljømæssige fordele og væsentlige bidrag til biodiversiteten i landbruget;

20. opfordrer navnlig Kommissionen til i forbindelse med den kommende revision af forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse at foreslå ophævelse af de restriktioner for anvendelsen af udsæd af egen avl, der er fastlagt i nævnte forordnings artikel 14, stk. 1 og 2;

21. efterlyser på baggrund af den forestående Rio+20-verdenskonference et nyt EU-initiativ om bevarelse, bæredygtig anvendelse og kvalitetsmarkedsføring af biodiversitet i landbruget for at begrænse udgifterne til indkøb af udsæd og øge merværdien fra landbruget;

Jord- og jordlejepriser

22. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse af den indvirkning, som leje af jord og øgede udgifter til køb og leje af jord har på landbrugssektoren i EU's medlemsstater, og til at tage stilling til, om det er nødvendigt at overvåge adgangen til jord og vedtage ny lovgivning på dette område for at undgå, at manglen på sammenhæng mellem jordpriser, jordlejepriser og landbrugsanvendelsesværdien bliver endnu mere udtalt;

Vand

23. opfordrer Kommissionen til som led i reformen af den fælles landbrugspolitik og i forbindelse med vandrammedirektivet at arbejde for bedre kunstvandings- og vandoplagringssystemer omfattende både forbedret vandoplagringskapacitet i jorden og indvinding af vand i tørre områder som et middel til at begrænse anvendelsen af ferskvand og også som en forholdsregel mod ændringer i nedbørsmønstre som følge af klimaændringer;

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre forvaltningen og omfordelingen af vandrettigheder og til at styrke multifunktionelle landbrugsøkosystemer og skovlandbrugssystemer;

25. efterlyser øget støtte til uddannelse af landmænd i vandforvaltning og kunstvanding, herunder oplysning om praktiske værktøjer til oplagring af vand og foranstaltninger til forebyggelse af næringsstoftab eller tilsaltning, samt forbedret prisfastsættelse for vand og bedre vandforvaltningsordninger på lokalt og regionalt plan, alt sammen med henblik på at begrænse inputomkostningerne på lang sigt;

26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Europa-Parlamentet vedtog med sin beslutning af 7. september 2010 om "rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa" en række henstillinger med sigte på at løse problemerne i de led i forsyningskæden, der følger efter landbrugsproduktionen, for at forbedre landbrugernes indkomst. Parlamentet foreslog væsentlige ændringer i EU's konkurrenceregler og kom med anbefalinger vedrørende de foranstaltninger, der skal indgå i de lovgivningsmæssige forslag om 2020-reformen af den fælles landbrugspolitik. Den 23. november 2010 vedtog Kommissionen et opfølgningsnotat om denne beslutning, hvori der bebudes foranstaltninger på dette område.

Denne nye initiativbetænkning identificerer problemerne i leddene forud for landbrugsproduktionen og fokuserer i den forbindelse på de stigende udgifter til indkøb af input til landbrugsbedrifterne, der i løbet af det seneste årti har kunnet konstateres på områderne energi, maskiner, foderblandinger, gødningsstoffer, pesticider, frø og vand. Den peger på virkningerne heraf på en række produktionssektorer, fremhæver landbrugernes stigende afhængighed af en inputindustri kendetegnet ved stadig større koncentration og fremsætter forslag til de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med den kommende reform af den fælles landbrugspolitik.

Forude venter en omfattende reform af den fælles landbrugspolitik, som vil skulle imødegå den række af store udfordringer, som landmændene står over for, og formålet med denne betænkning er derfor at analysere strukturer og markeder i de led, der går forud for landbrugsproduktionen, og foreslå politikker, der kan hjælpe landbrugerne med at nedbringe inputomkostningerne med henblik på at øge deres autonomi og indkomst og dermed nå frem til en mere effektiv og bæredygtig anvendelse af produktionsressourcer.

Ordføreren foreslår, at medlemsstaterne og Kommissionen opfordres til at skaffe flere oplysninger om input- og produktionsomkostninger, som derefter bør analyseres og regelmæssigt forelægges landbrugerne af et europæisk prisovervågningsagentur. Prisindekser kunne også forbedre konkurrencen i inputsektoren og forhåbentlig hjælpe landbrugerne til at komme ud af den klemme, de nu sidder i mellem en stadig mægtigere landbrugsindustri kendetegnet ved stadig større koncentration i såvel leddene forud for som leddene efter den primære produktion.

Desuden har landbrugerne brug for støtte til at forbedre agronomiske og miljømæssige resultater for at imødegå de nye klimatiske, miljømæssige og økonomiske udfordringer, der venter forude. Som led i de grønne foranstaltninger, der skal indgå i den nye fælles landbrugspolitik, vil landbrugerne skulle reintegrere de eksternaliserede produktionsomkostninger, der er forbundet med bedre forvaltning af biodiversitet, vand og jordnæringsstoffer, og de bør støttes i denne opgave. På lang sigt vil disse indledende udgifter indebære fordele for landbrugerne i form af f.eks. modstandsdygtighed over for klimatisk ustabilitet, en sundere jordbund, øget frugtbarhed og lavere modtagelighed over for sygdomme. Så snart landbrugerne er i stand til at udnytte bedriftsinputpotentialet bedre, vil de også blive mindre sårbare over for prisudsving.

Kommissionen bør også foreslå foranstaltninger, der kan tilskynde landbrugerne til kollektivt at organisere bevarelse og indkøb af input for at forbedre deres forhandlingsposition i tråd med dannelsen af producentsammenslutninger i de led, der følger efter landbrugsproduktionsleddet. Landbrugerne bør også støttes og belønnes, hvis de træffer foranstaltninger til bedre ressourceforvaltning og bæredygtige fremgangsmåder, som mindsker sårbarheden over for prisudsving.

Ordføreren ønsker i denne sammenhæng at understrege, at landbrugerne i mange lande allerede har arbejdet hårdt for at forbedre agronomisk praksis og øge den økonomiske uafhængighed af købt input. Landbrugernetværk har gennem mange år sørget for et vigtigt samarbejde mellem statslige og ikke-statslige forskningsorganer (dvs. CEDAPA og CIVAM i France osv.) og aktivt formidlet deres erfaringer og resultater til videre landbrugskredse. Dette initiativ og engagement bør anerkendes fuldt ud gennem en styrkelse af samarbejdet mellem forskningsenheder og landbrugs- og landdistriktsudviklingsorganisationer og bør tages med i betragtning, når det gælder fremtidige landbrugskonsulenttjenester og uddannelsesprogrammer.

Ordføreren foreslår, at beslutningen struktureres på basis af følgende centrale landbrugsinputfaktorer:

Energi

Det fremgår af Eurostat-data og analyser fra Kommissionen, at den stadig større kløft mellem input- og produktionsomkostninger på den ene side og producentpriser på den anden er økonomisk uholdbar i mange sektorer. Landbrugets udgifter til energi steg med rundt regnet 60 % mellem 2000 og 2010, mens producentpriserne kun steg med 25 %. Disse energiudgifter indbefatter almindelige stigninger i udgifterne til brændstoffer, gas og elektricitet. Ordføreren foreslår foranstaltninger, der tager sigte på at øge landbrugsbedrifternes mulighed for gennem energieffektivitetsprogrammer at foretage energibesparelser i forbindelse med bygninger, landbrugsmetoder og transport og for at investere i bedriftsbaseret eller lokal produktion af vedvarende energi (vind-, sol- og biogasenergi, geotermisk energi osv.).

I den forbindelse henstiller han også, at der foretages en analyse og en vurdering af den anvendte energimængde og udgifterne hertil i de eksisterende landbrugssystemer og for de hermed forbundne inputleverandører, forarbejdningsvirksomheder og distributionssystemer. I den kommende reform af den fælles landbrugspolitik er det vigtigt at medtage energieffektivitet og anvendelse af bæredygtige energikilder for at imødegå de nye udfordringer. Dette omfatter en genskabelse af balancen mellem afgrødeproduktion og dyreproduktion i relation til disponible energiressourcer og produktionssystemer med lavt input såsom ekstensiv husdyrproduktion på basis af græsfodring.

Gødning og jordforbedringsmidler

Gennemsnitligt er der i det seneste årti sket en fordobling af udgifterne til gødningsstoffer og jordforbedringsmidler. Anvendelsen af nitrat- og phosphatinput er forbundet med særlige problemer, navnlig afstrømning i tilfælde, hvor jordbund og afgrøder ikke i tilstrækkelig grad kan lagre og absorbere næringsstoffer.

Der findes løsninger: forbedret analyse og forvaltning af næringsstoffer på landbrugsbedrifterne og begrænsning af udgifterne til gødningsstoffer gennem bedre analyser af jordens frugtbarhed og bedre jordforvaltning, navnlig gennem forbedring af jordstrukturen og niveauerne for organisk muld (hvilket muliggør øget binding af vand og næringsstoffer) ved hjælp af gødskning, forbedring af gyllekvaliteten, bedre vekseldriftsmetoder, anvendelse af slæbeslanger kombineret med direkte nedfældning i jorden tæt på jordoverfladen (ifølge visse forskningsresultater åbner dette i Nord- og Vesteuropa mulighed for uden udbyttetab at foretage en reduktion på 50kg N/ha i landbruget - eller på op til 70 % af det nuværende input). Udvaskning af næringsstoffer, en vigtig kilde til nitrattab til vandmiljøer, og NO_2 (dinitrogenoxid)-tab til atmosfæren kunne reduceres gennem anvendelse af visse energiafgrøder som stødpude for vandbeskyttelsesområder og langs åbne vandløb.

Desuden bør kloaksystemer i landsbyer og byer betragtes som potentielle kilder til næringsstoffer (biogas), hvis der kan garanteres fyldestgørende separering af potentielt skadelige stoffer.

Frø

Siden 2000 er udgifterne til frø og plantemateriale gennemsnitligt steget med næsten 30 %. Dette skyldes til dels de høje udgifter til indkøb af certificerede frø og den reducerede anvendelse af udsæd af egen avl. Udsæd af egen avl er forbundet med mange økonomiske og miljømæssige fordele, idet de gennemsnitligt koster landbrugerne 40 % mindre end certificerede frø, gør det muligt for landbrugerne at dyrke planter, der er tilpasset de særlige agronomiske betingelser i deres regioner, ofte kræver færre gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler og samtidig bevarer afgrødernes biodiversitet.
Desuden kan landbrugerne vælge såningsperioder, der passer til de betingelser, de driver landbrug på, uden at skulle vente på leveringer fra frøselskaber.

Over halvdelen af kornarealet i Europa tilplantes med udsæd af egen avl - og omkring 90 % i et land som Polen - men udviklingen i deres anvendelse i andre sektorer såsom frugt og grønt hæmmes blandt andet af det forhold, at det i henhold til forordning (EF) nr. 2100/94 kun er tilladt landbrugerne at plante 21 forskellige sorter af udsæd af egen avl. Frøindustrien derimod betragter retten til at anvende udsæd af egen avl som en fritagelse, der bør afskaffes i forbindelse med den kommende revision fa forordningen.

Plantebeskyttelsesmidler og andre pesticider

Udgifterne til plantebeskyttelsesmidler og andre pesticider er gennemsnitligt steget med næsten 13 % i løbet af det seneste årti. Nogle af løsningerne herpå kan være at skabe et afbalanceret kulstof/nitrogen-forhold i jorden og at forbedre jordens struktur (og på denne måde begrænse behovet for anvendelse af pesticider og herbicider som følge af en lavere forekomst af plantesygdomme og ukrudt).

Foder og dyrlægeudgifter

Intensive dyreproduktionssystemer anvender foder med høje andele af blandingsfoderkoncentrater, og de anvendte oliefrø og proteiner importeres hovedsagelig fra oversøiske lande. Inputpriserne i denne sektor er gennemsnitligt steget med over 30 % i løbet af det seneste årti.

I sin beslutning fra marts 2011 om EU's proteinunderskud opfordrede Europa-Parlamentet til etablering af den nødvendige ramme for udvikling af produktionen af proteinafgrøder og bælgplanter i EU for på denne måde at reducere det 70 % store proteinunderskud ved hjælp af foder fremstillet på basis af EU's egen produktion. Der findes en række bælgplanter, der kan bruges til dette formål, navnlig ærter, hestebønner og lupiner.

Desuden kan vekseldrift, der omfatter dyrkning af proteinholdige bælgplanter, reducere brændstofforbruget til behandling af jorden, da jordens humusindhold og fugtighed bevares bedre, således at den ikke kræver så megen behandling. I en undersøgelse, der for nylig blev offentliggjort af Europa-Parlamentet (PE 438.591), og i en undersøgelse udarbejdet af den franske kommission om bæredygtig udvikling under den franske regering (nr.15, december 2009) anslås den årlige reduktion i udgifterne til brug af gødning i Frankrig til op mod 100 mio. EUR.

Landbrugsbygninger og vedvarende energi

Udgifterne til landbrugsbygninger, der ikke benyttes til beboelse, er gennemsnitligt steget med 20 % som følge af højere udgifter til byggematerialer og bygningsarbejde. Navnlig i husdyrsektoren stiger udgifterne også som følge af hygiejne- og fødevaresikkerhedsmæssige krav;

I nogle medlemsstater er landbrugerne blevet opfordret til at investere i bedriftsbaseret produktion af vedvarende energi såsom vind-, sol- og biogasenergi. I Tyskland f.eks. bruges landbrugsbygningers tage i udstrakt grad til at installere solpaneler, isoleringen af bygninger forbedres, og gylle anvendes til fremstilling af biogas. Imidlertid har nationale støtteordninger på biogasområdet i visse tilfælde ført til dyrkning af majs og kornbaserede biogasafgrøder, hvilket har medført stigende jordlejepriser og tiltrukket investorer, der gør indhug i landbrugernes økonomiske udbytte.

Jord- og jordlejepriser

Jordlejeudgifter er en stor omkostningsfaktor i mange landbrugssektorer og medlemsstater og bør betragtes som en inputomkostning. I det meste af Vesteuropa er salgs- og lejepriserne for landbrugsjord nået op på et så uholdbart niveau, at der er opstået en alvorlig mangel på sammenhæng mellem produktionskapacitet, adgang til jord og landbrugsanvendelsesværdi. I nogle tilfælde skyldes dette urbanisering, pres fra industrielt landbrug og det forhold, at ejerskabet til jorden er koncentreret på få hænder. Ordføreren anbefaler, at der indføres et system for overvågning af jordpriser og adgang til jord, navnlig for unge landbrugere.

Andre varer og tjenester, herunder vand

I betragtning af vands store betydning for landbrugsproduktion bør EU støtte medlemsstaterne i disses bestræbelser på at tilvejebringe bedre vandoplagringssystemer for landbruget, herunder forbedret vandoplagringskapacitet i jorden og indvinding af vand i tørre områder som en forholdsregel mod ændringer i nedbørsmønstre som følge af klimaændringer. Desuden er der et presserende behov for bedre forvaltning og omfordeling af vandrettigheder samt for bevarelse og etablering af multifunktionelle landbrugsøkosystemer og skovlandbrugssystemer for at øge vandbindingskapaciteten.